

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.146/2025/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe1

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

8.P.22.495/2024/6.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Mellőzi az alperest perköltség és eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 90.170 (kilencvenezer-százhetven) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak 144.000 (száznegyvennégyezer) forint kereseti és 144.000 (száznegyvennégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás releváns része szerint a felperes 2017 és 2018 között a Magyar Helsinki Bizottság rendészeti programvezetője volt, 2018. december 1-től az Amnesty International magyarországi igazgatója. Jogász, tudományos és

oktatási tevékenységet végez, oktat az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán, a Magyar Kriminológiai Társaság elnöke.

[2] A Magyar Nemzet című nyomtatott napilap 2023. december 13-i lapszámának 4. oldalán cikket közölt „Dőlnek ki a csontvázak: vesztegetési ügyben ítélték el jogerősen egyéb érdekeltt” címmel [*első cikk*]. Az írás részét képezte egy felperest ábrázoló kép „Többszörösen rovott múltú, a praxisától 5 évre eltiltott, a kamarából is kizárt jogász” képaláírással. A cikk a felperes testvére, egyéb érdekeltt által elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban tájékoztatta a közvéleményt, közölve, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy a felperes testvére.

[3] Ugyanezen napilap 2023. december 8-án megjelent lapszámának 13. oldalán „Csalásokkal is vádolják egyéb érdekeltt” címmel jelent meg írás [*második cikk*]. A cikkben ugyancsak a felperest ábrázoló kép volt látható azzal a képaláírással, hogy „Az Amnesty International Magyarország igazgatója testvérének súlyos kérdésekre kell választ adnia”. A szerző a felperes testvére által elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban tájékoztatta a közvéleményt és utalt arra, hogy a nevezett személy a felperes testvére.

[4] A „magyarnemzet.hu” internetes sajtótermékben 2023. december 8-án „Több tízmillió csalással is választják (helyesen: vádolják) az Amnesty magyarországi igazgatójának a testvérét” címmel megjelent cikkben az alperes közvetlenül a cím alatt a felperest ábrázoló képet tett közzé képaláírás nélkül [*harmadik cikk*]. Az írásban a felperes testvére, egyéb érdekeltt által elkövetett bűncselekményekről volt szó, utalva a felperessel fennálló testvéri kapcsolatra.

[5] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdésére alapítottnak annak megállapítását kérte, hogy az alperes írásában megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés *b), c), d)* pontja alapján kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, bocsánat kérésére kötelezését, a sérelmes helyzet megszüntetését az interneten fellelhető kép cikkből való törlésével. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére hivatkozással kérte az alperes kötelezését közleményenként 800.000 forint sérelemdíj és a megjelenések időpontjától számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére.

[6] Az első és a második cikk vonatkozásában az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Magyar Nemzet lapszámában kérte közzétenni a bocsánatkérő közleményt az ítélet rendelkező részével és a felperesnek a sérelmezett tartalomban közölt képmásának megjelentetésével. A harmadik cikk esetében a www.magyarnemzet.hu főoldalán kérte közzétenni legalább 24 óráig az ítélet rendelkező részének a jogsértést megállapító rendelkezését oly módon, hogy a közlés a címlapon munkaidőben legalább 3 órán keresztül legörgetés nélkül olvasható és arról linkeléssel a cikk elérhető legyen. Az alperes a cikk címe alatt legalább 30 napig kommentár nélkül tegye közzé a bocsánatkérés szövegét és az ítélet rendelkező részét, a felperesnek a sérelmezett tartalomban közölt, azzal azonos méretű képmását is.

[7] A felperes érvelése szerint az alperes cikkei megtévesztőek; a felperest ábrázoló kép közzétételével azt a hamis látszatot keltik, hogy az írásban szereplő és bűncselekményekkel vádolt személy a fotókon láthatóval egyezik meg. Az alperes a felperest abban a hamis színben tüntette föl, hogy ő az a személy, aki a cikkekben szereplő bűncselekményeket elkövette, akit a bűncselekmények elkövetésével vádolnak.

[8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. A felperest közéleti szereplőnek tekintette, akinek a személyiségi jogait a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása szükséges és arányos mértékben korlátozhatja a Ptk. 2:44. § (1) bekezdése értelmében. Ebből következően a

felperes illusztrálásra felhasznált fényképe közérdeklődésre számot tarthat, képmása a cikkekben nevesített eseményekkel összefüggésben nyilvánosságra hozható. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) egyes döntéseit ismertetve kifejtette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja a fényképek közzétételét is.

[9] Az alperes védekezése szerint cikkei közéleti témát tárgyaltak, a felperesre vonatkozó fényképfelvétel csupán illusztráció; a tartalomból egyértelműen megállapítható, hogy az írásokban nem a felperesről, hanem a testvéréről van szó. Hivatkozott a sérelemdíj igény eltúlzottságára.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének 1. pontjában megállapította, hogy az alperes azzal, mely szerint a 2023. december 13. napján megjelent Magyar Nemzet című nyomtatott napilap 4. oldalán a „Dőlnek ki a csontvázak - vesztegetési ügyben ítélték el jogerősen egyéb érdekeltt” című cikkben a felperest ábrázoló képet tett közzé „Többszörösen rovott múltú, a praxisától öt évre eltiltott, a kamarából is kizárt jogász” képaláírással - megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát.

[11] Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és felhívta, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Magyar Nemzet nyomtatott kiadványban a kifogásolt cikkel megegyező tipográfiai jellemzőkkel bíró közleményben, a felperes képmásának a közlemény alatti feltüntetésével kérjen bocsánatot a felperestől. A bocsánatkérésnek tartalmaznia kell a felperes megkövetését, a felperes fényképének közzétételét és az ítélet 1. pontja szerinti rendelkező részét.

[12] Kötelezte az alperest, hogy a jogsértés kapcsán 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat és annak 2023. december 13-tól a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[13] Az ítélet 2. pontjában megállapította, hogy az alperes azzal, mely szerint a 2023. december 8. napján megjelent Magyar Nemzet lapszám 4. oldalán „Csalásokkal is vádolják egyéb érdekeltt” című cikkben a felperest ábrázoló képet tett közzé „Az Amnesty International Magyarország igazgatója testvérének súlyos kérdésekre kell válaszolnia” képaláírással - megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát.

[14] Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és felhívta, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Magyar Nemzet nyomtatott kiadványban a kifogásolt cikkel megegyező tipográfiai jellemzőkkel bíró közleményben, a felperes képmásának a közlemény alatti feltüntetésével kérjen bocsánatot a felperestől. A bocsánatkérésnek tartalmaznia kell a felperes megkövetését, a felperes fényképének közzétételét és az ítélet 2. pontja szerinti rendelkező részét.

[15] Kötelezte az alperest, hogy a jogsértés kapcsán 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat és annak 2023. december 8-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait.

[16] Az ítélet 3. pontjában megállapította, hogy az alperes azzal, mely szerint az általa kiadott magyarnemzet.hu internetes sajtótermékben 2023. december 8. napján megjelent „Több tízmilliós csalással is vádolják az Amnesty magyarországi igazgatójának testvérét” <https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/12/tobb-tizmillios-csalassal-is-vadoljak-az-amnesty-magyarorszag-i-igazgatojanak-testveret-egyeb-erdekelt1-felperes-vadirat-bunugy-g-hana-URL-en-elrheto-cikkben-a-felperest-abrazolo-fenykep-et-tett-kozze> - megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát.

[17] Az alperest eltiltotta a jogsértéstől és felhívta, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a www.magyarnemzet.hu oldal főoldalán tegye közzé legalább 24 óráig az ítélet 3. pontjában foglalt rendelkezést olyan módon, hogy a címlapon munkaidőben

legalább 3 órán keresztül legörgetés nélkül olvasható legyen. Az alperesnek a közzététel során ki kell fejeznie sajnálkozását a közleményben és gondoskodnia kell arról, hogy a közlemény szövegén keresztül a peresített cikk „kattintás útján” (helyesen: linkelt tartalomként) elérhető legyen. Az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 nap elteltével a sérelmezett cikkből az alperesnek a felperes fényképét el kell távolítania.

[18] Kötelezte az alperest, hogy a. jogsértés kapcsán 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat és annak 2023. december 8-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait.

[19] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint perköltséget és az államnak 144.000 forint eljárási illetéket.

[20] Határozatának indokolása szerint a perben nem volt vitatott, hogy az alperes írásaiiban való tényként hivatkozott arra, hogy a felperes jogász testvérét bűncselekmények elkövetésével vádolják. Nem volt vitás a felperes közszereplő minősége és ezzel összefüggésben a közügyeket illető véleménynyilvánítás tekintetében fennálló fokozott tűrés kötelezettsége.

[21] A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában meghatározott értelmezési szempontok alapján arra következtetett, hogy a perbeli cikkek arra kívánták ráirányítani a figyelmet, hogy a közismert jogvédő szervezet magyarországi vezetőjének testvérét bűncselekmények elkövetésével vádolják. Azon túl, hogy a bűncselekmények elkövetőjét a felpereshez testvéri viszony fűzi, az első és harmadik cikk a cselekményeket nem hozta összefüggésbe a felperes személyével és tevékenységével. Csak a második cikk utolsó bekezdése érintette azt a kérdést, hogy a felperesnek van közös cége a testvérevel és ennek működését is vizsgálják a hatóságok.

[22] Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint a közlések az olvasó számára kettős üzenettel bírtak. Egyrészt beszámoltak a felperes testvérenek terhére rótt, gazdasági jellegű bűncselekményekről. Másrészt – a felperessel való rokoni összefüggés hangsúlyozásával és az általa képviselt szervezet megnevezésével – felhívták a figyelmet arra az ellentmondásra, hogy egy olyan szervezet jogász végzettségű vezetőjének ügyvéd testvérét vádolják gazdasági jellegű bűncselekmények elkövetésével, amely az átláthatóság és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében a korrupció elleni harcban is szerepet vállal, az emberi jogok érvényre juttatásáért küzd. A gyanúsított fotója helyett a felperes fényképének közzétételével is azt kívánta elérni az alperes, hogy az elsődleges tényközlés mellett az olvasók figyelmét a felperesre és az általa képviselt szervezetre irányítsa és az elsődleges, negatív jelentéstartalommal bíró közlést az ő személyükre vetítse, működésük hitelességét megkérdőjelezze.

[23] Mindezek alapján, az írások másodlagos üzenete miatt valamennyi közlemény tartalmát a közügyek vitatása körébe sorolta, és a felperes fokozott tűrés kötelezettségére következtetett azzal, hogy a felperesnek sem kell minden körülmények között tennie a valótlan állításokat, vagy valós tények hamis színben történő feltűntetését.

[24] A megjelenés, formátum, a címben foglalt kiemelések által is közvetített fő üzenet az volt, hogy egyéb érdekelt bűncselekményeket követett el. A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-a, 10. §-a és az ítélezési gyakorlat alapján kifejtette, hogy ha a sajtó bűncselekmények elkövetéséről, vagy azok gyanújáról tudósít, akkor a jogszerűtlen magatartás elkerülése érdekében a hitelesség és koherens közlés követelménye fokozottan hárul a médiaszolgáltatóra. Ebben az esetben elvárható, hogy az írás a vonatkozó fényképeken is az

elkövetőt mutassa be; a közlés így valós teljes egészében és képez koherens egészet (a Kúria Pfv.21035/2017/5. számú határozata).

[25] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint, ha a felvételen nem (vagy nem csak) az elkövető látható, úgy elvárható, hogy a fotón szereplő további személyt a sajtóorgánium nevezze meg és a cikkből tűnjön ki, hogy mi indokolja a fénykép beillesztését. Jelen esetben az első és második cikk üzeneteinek tartalomhoz mért formai elrendezése, megjelenítése alapján az olvasó számára egyértelmű, hogy a képen a gyanúsított, egyéb érdekelt látható. Ez a következtetés vonható le az írások másodlagos tartalma, a felperes személyére és tevékenységére utaló fordulatok ellenére is (a Kúria Pfv.20855/2018/2. számú határozata).

[26] Az első és a második cikkben elhelyezett képek alatti szöveget is e következtetést erősítő körülményként értékelte. Az első cikknél a fényképen látható személy rovott szakmai múltjára lehet asszociálni, míg a második cikk képaláírása arra utal, hogy az Amnesty International szervezet vezetőjének testvére (azaz leginkább a képen látható személy) bűncselekményeket követett el. Az írások fő üzenetét a egyéb érdekelt által elkövetett cselekmények képezték, ezért elvárható lett volna a fényképeken szereplő közszereplőnek közvetlenül a kép alatti megnevezése. A tárgyalt esetekben a közszereplő fényképének felhasználása történt meg „illusztrálásképpen”, annak ellenére, hogy a cikkek elsődleges és bűncselekmények elkövetésére utaló tartalma nem az ő személyét érintette.

[27] A felperes fotójának felhasználását személyének fénykép alatti megnevezése esetén is ellentmondásosnak értékelte, mert a közlések leghangsúlyosabb eleme a gazdasági bűncselekmények elkövetése, ami nem a felperes személyével hozható összefüggésbe. A tartalom és a szöveggörnyezet dönti el, hogy a közéleti szereplő fotójának és megnevezésének milyen tartalmú közlés mellett lehet helye anélkül, hogy személyiségi jogsérelem bekövetkezne.

[28] A cikkek alapján az olvasó bűncselekmény elkövetőjével azonosíthatja a felperest a fényképfelvételek megtekintésével. Az első cikk képaláírása önmagában kiválthatja a felperes becsületének sérelmét.

[29] Az alperes írásaiban tényként számolt be a felperes testvére által elkövetettekről; a hamis színben történő feltüntetés azzal valósult meg, hogy a felperes fényképének szerepeltetése alkalmas arra, hogy őt magát tüntesse fel esetleges bűnelkövetőként. A közlemények ismétlődő és változatlan szerkesztési módjából fakadóan, a felróhatóság mértékét is figyelembe véve, az elsőfokú bíróság a jogkövetkezmények levonása során nem tett különbséget az egyes írások között.

[30] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adva, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés *a), b), c)* pontja szerint alkalmazta a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményeit.

[31] A sérelemdíjak összegének Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének megfelelő meghatározásakor tekintettel volt a bírói gyakorlat által kialakított keretekre és azokat a keresethez képest mérsékelte. Figyelembe vette a felróhatóság mértékét; az alperes visszatérően mulasztott el meggyőződni arról, hogy a fényképfelvételeken ki látható és emiatt a cikk tartalma, valamint a fotók milyen összefüggésrendszer kialakítására lehetnek alkalmasak. Értékelte azt is, hogy a felperes jogász tevékenysége tekintetében a hiteles működés hatványozott követelmény. A kamatok tárgyában a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint rendelkezett.

[32] A felperesnek járó perköltség összegét a csatolt megbízási szerződés adataiból kiindulva, de a pertárgy értékéhez is igazítva, a perben ténylegesen kifejtett képviselési tevékenység szükséges mértéke alapján mérlegeléssel határozta meg, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a

továbbiakban: Ükr.) 2. § (2) bekezdésére. Mivel a felperes által követelt sérelemdíj összegek a megítéltekhez képest nem voltak eltúlzottak, ezért az alperest teljes egészében pervesztesnek tekintette és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 94. §-a értelmében döntött a perköltség viseléséről.

[33] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte a sérelemdíj mellőzésével és a felperes részére megítélt perköltség 100.000 forint + áfa összegre mérséklésével. Harmadlagos kérelme a felperes részére fizetendő sérelemdíj mérséklését célozta közleményenként 200.000 forint összegre, a kamatfizetési kötelezettség mellőzését és a felperes részére fizetendő perköltség összegének 100.000 forint + áfa összegre leszállítását. Másodfokú perköltség igényét felszámította. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c), d) pontjában jelölte meg.

[34] Vitatta a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében nevesített személyiségi jog megsértését. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a közéleti szereplők bírálhatóságával összefüggésben fennálló magasabb tűrési küszöbre hivatkozott {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [50] bekezdés}. A felperes a közszereplők kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozik, közéleti viták aktív résztvevője; számolnia kell azzal, hogy politikai és közéleti hitelességét egyesek megkérdőjelezik.

[35] A fellebbező következtetése szerint a cikkek témája, az annak illusztrálására használt fénykép nem kétségesen a vizsgált, közérdeklődésre számot tartó eseményhez kapcsolódik, és így kiterjed rá a közügyek vitatását megillető magas szintű alkotmányos védelem {3348/2018. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [23] bekezdés, Ptk. 2:44. § (1), (2) bekezdés, a Kúria BH2023. 10. számon közzétett eseti döntése}.

[36] Ugyancsak az Alkotmánybíróság gyakorlatát ismertette a fényképfelvételek felhasználhatósága, a képmásvédelem körében irányadó szempontok meghatározása során [26/2019. (VII. 23.) AB határozat, 3019/2021. (I. 28.) AB határozat].

[37] Az EJEK-nek az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikk értelmezése tárgyában hozott vezető döntéseit is bemutatta, hangsúlyozva, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja a fényképek közzétételét is. Az EJEK ítéleteiben általános jelleggel állapította meg, hogy milyen szempontokat kell vizsgálni a képfelvételnek az érintett személy hozzájárulása nélkül történő közzététele esetén a jogsértés megítélése során. Az ítélezési gyakorlat alapján annak előtérbe helyezését állította, hogy a közzététel módja – a felismerhetővé váláson túlmutatóan – valamilyen alapjog sérelmét (különösen az emberi méltóság vagy a magánélethez való jog megsértését) okozza-e (a Kúria Pfv.20069/2021/3. számú határozata).

[38] A perbeli esetben a cikkekbe illesztett fotó nem sérti a felperes emberi méltóságát; az kizárólag személyének azonosítását szolgálja, közzététele nem haladja meg az írásokban bemutatott közéleti vita illusztrálásához szükséges tartalmat. A cím összhangban van a cikk tartalmával, olyan kijelentés pedig egyik írásban sincs, hogy a fényképen látható személy bármilyen bűncselekményt követett volna el, vagy annak gyanúja felmerült volna. A cikk tartalma és címe egyértelműen utal arra, hogy nem felperes, hanem a felperes testvére, egyéb érdekelt áll büntetőeljárás hatálya alatt. Az újságíró a közvéleményt tájékoztató írásával a testvéri viszonyra kívánta fordítani az olvasók figyelmét, nem pedig a feltételezett bűncselekményekre.

[39] Lényeges körülménynek tekintette, hogy a felperes a cikk tartalmának valós voltát nem vitatta; az alperes mindegyik írása össze nem téveszthető módon megjelöli a

bűncselekménynek a – fotón szereplő – felperes személyétől határozottan megkülönböztetett alanyát. Az olvasók a közleményeket összességében értékelik, és képesek összevetni egy fényképet, valamint a cikk tartalmát. Ezért a felperes fotójának megjelenítése nem készteti téves asszociációra az embereket; nem kelti bennük azt a hamis látszatot, hogy a felperes bűncselekmény elkövetésével lenne összefüggésbe hozható.

[40] A kifogásolt közlés aktuális közéleti vitához kapcsolódik, ezért – az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) számú határozata értelmében – automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezi.

[41] A jóhírnév megsértése vonatkozásában a jogsértés elkövetésének két konjunktív feltétele van. Az egyik, hogy hamis tényállításnak kell minősülni, a másik, hogy objektív módon vizsgálva is sértő legyen. A valóság hamis színben való feltüntetéseként csak abban az esetben értékelhető, ha az önkényes, és nem felel meg az észszerű gondolkodásnak, a gyakorlati tapasztalatoknak és a logika szabályainak. Ezek a konjunktív feltételek egyik cikk esetében sem állnak fenn.

[42] A felperes nem bizonyította, hogy az alperes általa vélelmezett jogsértése mennyiben járult hozzá ahhoz, hogy személyéről kedvezőtlen értékítélet alakuljon ki, ez mennyiben hatott negatívan társadalmi megítélésére, amelyet nem lett volna köteles közszereplőként eltűnni.

[43] A sajtóközlemények értelmezési szempontjait feltáró ítélezési gyakorlatra hivatkozott, mely szerint, ha a közlések belül maradtak a közéleti szereplővel szemben tágabban értelmezendő szabad véleménynyilvánítás határain, egy közéleti ügyben nincs helye a jóhírnév megsértése megállapításának (a Kúria Pfv.20333/2022/4. számú határozata). Az adott ügyben a felperes képmásának a hozzájárulása nélkül történt bemutatása nem járt jóhírnevének aránytalan sérelmével a szólás- és sajtószabadság mint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlásával szemben.

[44] A jogsértés hiányán túl az elégtételadás elrendelt módját is tévesnek tartotta. A közlemény 24 óra időtartamban főoldalon történő közzététele nincs összhangban a jogszabályi rendelkezésekkel, mert a főoldalon csak a cikkek címei, és legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg.

[45] A felperes fényképének végleges eltávolítására kötelező rendelkezés indokolatlanságára hivatkozott; a sérelmes rész eltüntetése sértené a cikk koherenciáját, ezért a törlés aránytalan szankció lenne. A nyomtatott sajtócikkekből sem törölhetők utólag a fotók, így az online cikk is azonos elbánást érdemel; az eljáró bíróságnak kerülnie kell a sajtó működésébe való aránytalan beavatkozást.

[46] Az alperes a sérelemdíj alaptalanságát és eltúlzott mértékét állította; a Ptk. 2:52. § (3) bekezdés sérelmére hivatkozott. Az ítélezési gyakorlat alapján azzal érvelt, hogy a bíróságnak mindig az adott eset összes körülményének együttes értékelésével kell meghatározni az okozott és elszenvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására alkalmas sérelemdíj összegét, és figyelembe kell vennie az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseket is (a Kúria Pfv.20735/2016/3., Pfv.22392/2016/6. számú határozatai). A körülmények bírói mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére; önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát (a Kúria Pfv.21764/2015/4., Pfv.20954/2022/4. számú határozatai).

[47] Jelen esetben a felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, ezért a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású, az általános életpaszttalok alapján bekövetkező hátrányok alapján kell meghatározni. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett

közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő. A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény [36/1994. (VI. 24.) AB határozat]. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összszerszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít.

[48] A sérelemdíj magánjogi szankció, amelynek elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban a magánjogi büntetés. Kérte annak értékelését, hogy a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének jogszabályi környezete megváltozott. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. §-ának 2023. június 2-tól hatályos (3) bekezdése szerint nem büntetendő rágalmozás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmozást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A Btk. büntethetőséget kizáró rendelkezése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze. A személyiségvédelem területén a sérelemdíjban kivételesen és másodlagosan jelen lévő preventív funkció célja nem a generális prevenció; a polgári jogi szankciórendszer nem büntetőjogi megfontolásokon alapul. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami jelen esetben nem valósult meg.

[49] A sérelemdíj összszerszerűsége körében is jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes a közszereplők kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozó közéleti személy, akinek számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, tetteiknek, illetve a velük történeteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi, velük összefüggésben tényeket tár fel és azokból következtetéseket von le.

[50] Mindemellett a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel.

[51] A késedelmi kamat megfizetésére irányuló igény elutasítását azért kérte, mert a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg a bíróság.

[52] A fellebbező a felperes részére megítélt perköltség eltúlzott mértékét állította. Az ítélezési gyakorlat az Ükr. 2. § (2) bekezdésének értelmezése során nyomatékosította, hogy a mérséklés méltányosságon nem alapulhat, arra kivételesen és kizárólag akkor kerülhet sor, ha az nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ennek eldöntéséhez az adott ügy egyedi körülményeihez igazodó arányossági vizsgálatot kell a bíróságnak végeznie (a Kúria Pfv.20887/2023/6. számú ítélete).

[53] Jelen esetben az ügy megítélése egyszerű volt, egy tárgyalás megtartására került sor. Figyelembe kell venni azt is, hogy a hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges feladatuk ellátására. Az elsőfokú ítéletben megállapított munkadíj a felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme, valamint az eljárás során megtartott tárgyalás száma alapján nem áll összhangban a perben kifejtett munkatevékenységgel, ezért annak jelentős mérséklése indokolt.

[54] Az alperes álláspontja szerint a sajtószerző túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasók megfelelő tájékoztatását.

[55] A felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem – annak elkészítése miatt – hatálytalan.

[56] A fellebbezés alapos.

[57] Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a keresetet részben elutasító (900.000 forint sérelemdíj és késedelmi kamata) rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdése], ezért azt a másodfokú felülbírálat nem érintette. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a jogsértést megállapító és az alperest marasztaló rendelkezéseit bírálta felül a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezési kérelem korlátai között. Határozatát a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívüli eljárásban hozta meg.

[58] A fellebbező a kereset elutasítására irányuló elsődleges jogorvoslati kérelmében vitatta a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében nevesített tényállási elemek fennálltát. Elsődleges érvei tehát alapvetően a bíróság jogkérdésben való állásfoglalását támadták; a másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelemnek megfelelően az érdemi döntés Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálatát végezte el. Mivel az e körben felhozott érveket alaposnak találta, a másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelem elbírálása, az elsőfokú ítélet Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti vizsgálata, szükségtelen volt.

[59] A felperes keresetét a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésére alapítva jóhírnévhez való jogának megsértését állította és a személyiségi jogsértés objektív, valamint szubjektív szankcióinak alkalmazását kérte. A jogsértést valós tény hamis színben való feltüntetésével látta megvalósulni.

[60] Amennyiben a személyiségi jogi perben vizsgálandó közlemény közügyet tárgyal, nem mellőzhető a jogvita alapjogi szemléletű vizsgálata. Ennek során érdek-összemérést kell végezni a vonatkozásban, hogy a felperes személyiségi joga, vagy a szólásszabadság, a szabad véleménynyilvánításhoz való alapjog élvez-e elsőbbséget.

[61] Az elsőfokú bíróság nem nevesítette ítéletében a sajtószabadság, a véleménynyilvánításhoz való jog korlátozására irányadó alkotmányos szempontokat kibontó alkotmánybírósági határozatokat, ám az érdemi döntés indokolásából megállapítható volt, hogy azok figyelembevételével járt el {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[62] A szólas alkotmányosan védett határaival kapcsolatban tekintettel volt a 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolásának [47], [48], [49] bekezdésére, valamint a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásának [39], [40] bekezdésére. Helyesen állapította meg, hogy a keresettel támadott cikkek közéleti témához kapcsolódtak, és helyesen következtetett a felperes közszereplő mivoltára. A Pp. 266. § (1) bekezdése alapján helytálló volt a három cikkben írt tartalom valós voltának valós tényállításként történő elfogadása is.

[63] A felperes által a keresetlevelében megjelölt, az anyagi jogi igényérvényesítési jogosultságot meghatározó törvényszöveg [Ptk. 2:45. § (2) bekezdés] elemei külön, önálló értelmezést és az adott helyzetre alkalmazhatóság vizsgálatát igénylik. A határozott kereseti kérelem követelményének [Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja] személyiségi jogi perben az felel meg, ha az érvényesített anyagi jog, a petitum és az előadott tények alapján egyértelműen azonosítható, hogy az alperes mely sérelmezett magatartásával a felperes mely személyiségi jogát sértette meg. A jogi érvelés körében pedig – a Pp. 170. § (2) bekezdés d) pontjához fűzött törvényjavaslati indokolás szerint – az ilyen perekben is az az elvárás, hogy a felperes az állított joghoz feleltesse meg (adaptálja) az állított tényállást, azaz mutasson rá, hogy a megjelölt jog anyagi jogi törvényi feltételeit állítása szerint az előadott mely konkrét tények és miként valósítják meg. Adott esetben tehát a levezetésnek arra kell vonatkoznia, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév sérelmét az általa előadott mely tények, miként valósítják meg.

[64] Az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának [6] bekezdésében helyesen szerepeltette a kereset tartalmát. A felperes keresetlevelének ai), aii), aiii) pontjában mindhárom cikk tekintetében arra hivatkozott, hogy az alperes az őt ábrázoló kép, képaláírás közzétételével

azokat a valós tényeket, amelyeket az írások a testvérével összefüggésben fogalmaztak meg, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a képen szereplő felperes bír a képaláírásban feltüntetett jellemzőkkel, a büntetőeljárások vele szemben folynak, őt ítélték el az említett bűncselekmények miatt. Az alperes azzal sértette meg a felperesnek a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, hogy a egyéb érdekeltl által elkövetett bűncselekményekről és az ügy körülményeiről tájékoztató cikkekben azt a hamis látszatot keltette a felperes képmásának és az ahhoz fűzött képaláírásnak a közzétételével, hogy a felperes az a személy, aki elkövette a cikkekben foglaltakat.

[65] A fenti megfogalmazás megfelel a személyiségi jogi perekben elvárt követelményeknek. A felperes egyértelműen nevesítette a megsértett személyiségi jogát (jóhírnévhez való jog) és a megvalósítás módját (a fénykép és képaláírás közzétételével a valóság hamis színben feltüntetése). Mindhárom cikk esetében részletesen leírta a valós elemeket (a bűncselekményekről, büntetőeljárásról beszámoló), a hamis látszatot, a sértő jelentéstartalmat (a fotón szereplő személy az írásokban ismertett cselekmények elkövetője, eljárások alanya) és a megvalósítás módját (fényképének beillesztése a testvérenek cselekményeit bemutató cikkbe).

[66] Az alperes ellenkérelmében vitatta a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében írt tényállási elemek fennálltát; érvelése szerint a fotó kizárólag a felperes személyének azonosítását szolgálja, közzététele nem haladja meg a cikkeiben bemutatott közéleti vita illusztrálásához szükséges tartalmat. Az átlagolvasó szemszögéből és mércéje szerint is egyértelműen megállapítható az írásból, hogy nem a felperes, hanem testvére, egyéb érdekeltl áll büntetőeljárás hatálya alatt. Az elsőfokú ítéleti indokolás [13] bekezdésében ismertett ellenkérelem tartalma ennek megfeleltethető.

[67] Az elsőfokú bíróság az alperes írásainak kettős üzenetét azonosította (a felperes testvérenek terhére rótt bűncselekményekről való beszámoló, valamint a felperes és az általa képviselt szervezet hitelességének megkérdőjelezése), majd az ítélezési gyakorlatot ismertetve „ellentmondásosnak” és „zavarónak” értékelte a felperes fotójának elhelyezését a cikkekben. Következtetése szerint a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az olvasó őt, illetve a fényképét a bűncselekmény elkövetőjével azonosíthatja. Kitért arra is, hogy az első cikk képaláírása „kiválthatja” a felperes becsületének sérelmét (elsőfokú ítélet, indokolás [24] bekezdés).

[68] Ezt követően arra jutott, hogy a cikkek valós tényként számoltak be a felperes testvére által elkövetettekről, azonban a hamis színben történő feltüntetés azzal valósult meg, hogy a felperes fényképének szerepeltetése alkalmas arra, mely szerint őt magát tüntesse fel esetleges bűnelkövetőként (elsőfokú ítélet, indokolás [25] bekezdés).

[69] Az előzőekhez képest az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében nevesítette az alperes cikkeiben megsértett személyiségi jogot, azonban a jogsértés megvalósításának módját, a jogsértés által keletkeztetett jelentéstartalmat nem.

[70] Az ítélet rendelkező részének a per tárgyról hozott döntést egyértelműen kell tartalmaznia. A rendelkező rész megszövegezése során a határozottság követelményének kell érvényesülnie, tehát az ítélet rendelkező részét világosan, könnyen érthetően és minden kétséget kizáróan kell megszerkeszteni. Külön ügyelni kell arra, hogy a rendelkező rész tartalma a végrehajtás folyamán ne okozzon nehézségeket [Legfelsőbb Bíróság Gf.30045/1984. számú eseti döntése, megjelent: BH1985. 325. számon)]. A Kúria számos ügyben hozott határozatához fűzött olyan elvi tartalmat, amely a személyiségi jogi perben hozott ítélet jogsértést megállapító rendelkezésével kapcsolatos követelményekre vonatkozik. Ezek tartalma szerint nem elegendő a sérelmezett kijelentés eredeti szövegének puszta idézése; a bíróságnak meg kell határoznia, hogy a szövegnek pontosan melyek azok az

elemei, amelyeket jogsértőnek talált, és azok mennyiben, milyen okból alkalmazhatóak az anyagi jogi rendelkezésre.

[71] Nem felel meg az ítélet rendelkező részével szemben támasztott követelménynek, ha a bíróság a kifogásolt szövegrészeket szó szerint idézve, annak egésze tekintetében állapítja meg az alperes terhére a személyiségi jogsértés elkövetését. Az ítélet ily módon megfogalmazott rendelkező részéből ugyanis nem állapítható meg, hogy az idézett közlésnek mely részét tekinti valótlan tényállításnak, a valóságot hamis színben feltüntető közlésnek, illetve önkényesen megfogalmazott, indokolatlanul bántó véleménynek (a Kúria Pfv.21487/2021/5., Pfv.21693/2008/6., Pfv.20169/2018/5. számú határozatai).

[72] A személyiségi jogsértést megvalósító közlést nem eredeti formájában, hanem azzal a jelentéstartalommal kell megjeleníteni az ítéletben, amely a szöveg értelmezett jelentésének feleltethető meg. Ez a bírói eljárás az egyes közlések jelentésének félreértésre okot nem adó megfogalmazására irányul, amelyhez a felperes által előadott tények szolgálnak kiindulópontként. A rendelkező részbe foglalt megállapításban csak a jogsértő elemek szerepelhetnek, amelyeket a bíróságnak kell meghatározni.

[73] Mindezt a Kúria a korábbi eljárási törvény [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.)] hatálya alá tartozó eljárása során állapította meg, a Pfv.20169/2018/5. számú ítélete indokolásának [27] és [28] bekezdéseiben. Kimondta, hogy: „Nem felel meg a személyiségi jog megsértése iránt indult perekben az ítélet rendelkező részével szemben támasztott tartalmi követelménynek az, ha bíróság a jogsértést a kifogásolt közleményből kiragadott mondatokat szó szerint idézve, esetenként indokolatlan terjedelemben állapítja meg, amelyből így nem derül ki a jogsértés mibenléte, illetve a valótlan tény állításának, vagy a való tény hamis színben való feltüntetésének a felperes személyére nézve sértő volta. A jogerős ítélet az alperes közleményeiben kifogásolt szövegrészeket szó szerint idézve, a kifogásolt állításokat ismételve, indokolatlan terjedelemben állapította meg az alperes terhére a jogsértést. Az ítélet ily módon megfogalmazott rendelkező részéből azonban nem állapítható meg egyértelműen, hogy az idézett közlések közül mely tényállítás valótlan, mely tüntet fel tényeket hamis színben, illetve melyek a való tények, és azok milyen vonatkozásban, illetve összefüggésben sértik a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.” Ugyanezt az érvelést tartalmazza a Kúria Pfv.21487/2021/5. számú határozata is, amely szintén a régi Pp. hatálya alá tartozó eljárásban hozott döntés.

[74] Jelen esetben az ítéleti rendelkezés („képet tett közzé ... képaláírással”) alapján nem határozható meg, hogy a felperes személyiségi jogának sérelme a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében írt törvényi tényállásban megfogalmazott feltételek mellett, vagy egyéb módon, miként valósult meg (mely tényállítás valótlan, mely tüntet fel tényeket hamis színben, illetve melyek a való tények, és azok milyen vonatkozásban, illetve összefüggésben sértik a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát). A perbeli írások egyes részeinek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésébe foglalt tényállási elemekhez rendelése elmaradt. Nem állapítható meg a rendelkezésekből a felperes által sérelmezett, a jogsértő cselekmények által keletkeztetett, közérthető jelentéstartalom sem.

[75] Mindezek rendelkező részbeni megjelenítését az elsőfokú bíróság annak ellenére mellőzte, hogy az indokolás [24] és [25] bekezdésében „elfogadta” a felperes arra vonatkozó érvelését, hogy az alperes a való tények hamis színben feltüntetésével valósította meg a személyiségi jogsértést.

[76] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéleti rendelkezés előbbi hiányosságait arra tekintettel értékelte, hogy fellebbezést kizárólag az alperes terjesztett elő és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti tényállási elemek hiányára hivatkozva.

[77] A fent kifejtett indokokra tekintettel alappal érvelt a fellebbező azzal, hogy a jóhírnévsértés törvényi feltételei nem állnak fenn, hiszen azokat az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része nem tartalmazza. Az érdemi döntés nem feleltethető meg a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglaltaknak és nem alkalmas a felperes személyiségi jogának megvédésére sem.

[78] A jelen esetben a hírnévrontás tényállási elemeinek az ítélet rendelkező részébe emelése olyan tartalmi változtatás, amely meghaladja a „szövegpontosítás” határait és már a döntés érdemi, tartalmi megváltoztatását jelentené. Lényeges körülmény, hogy a felperes az ítélet ellen nem fellebbezett, a hiányosságokat nem sérelmezte, a jogszabályból eredő követelményeknek megfelelő, a kialakult ítélkezési gyakorlattól eltérő bírói rendelkezés tartalmába belenyugodott. Az alperes jogorvoslati kérelmének korlátai között, a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében azonban a fenti – következetes és helyes – tartalmú döntést hozni nem lehet.

[79] A Pp. 380. §-a szerinti abszolút hatályon kívül helyezési ok nem állt fenn, és az ítéleti döntés ismertett hiányossága olyan relatív hatályon kívül helyezési okként (Pp. 381. §), vagy anyagi pervezetési hibaként [Pp. 369. § (4) bekezdése] sem volt értékelhető, amely a Pp. 370. § (3), (4) bekezdésének alkalmazását indokolta volna. A másodfokú bíróság anyagi pervezetése révén sem lehetett volna az elsőfokú ítélet rendelkező részét az indokolással összhangban megváltoztatni, mert ilyen tartalmú fellebbezési kérelem nem volt.

[80] A másodfokú bíróság a Pp. 369. § (4) bekezdése szerinti anyagi pervezetést is csak a fellebbezéssel érintett körben végezheti el; a Pp. 370. § (4) bekezdése pedig csak a fellebbező fél részére teszi lehetővé az ezzel kapcsolatos kérelem előterjesztését. Mivel az alperes elsődleges fellebbezési kérelme a kereset teljes elutasítását célozta, a keresettel egyező tartalmú döntés meghozatala iránti kérelem előterjesztésére nem lett volna lehetősége (és feltehetően szándéka sem).

[81] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsődleges fellebbezési kérelmet alaposnak találta, és az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva a keresetet teljes egészében elutasította.

[82] Az elsődleges jogorvoslati kérelem eredményessége miatt a másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelmek elbírálása szükségtelenné vált. Mivel az érdemi döntés rendelkező részéből a személyiségi jogsértés tényállási elemei nem voltak megállapíthatók, a megvalósulás egyes feltételeinek vizsgálatát, a kapcsolódó fellebbezési érvek elbírálását nem kellett elvégezni.

[83] A felperes az első- és a másodfokú eljárásban is pervesztesnek tekintendő. Az ítéltábla ennek alapján mellőzte az alperest perköltség és eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezést – az elsőfokú ítéletet e részében is a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatva –, és a Pp. 83. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése szerint a felperest marasztalta ezekben a perköltségelemekben.

[84] Az alperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló elsőfokú perköltsége összegét a felszámításnak megfelelően állapította meg 6 munkaóra alapján, az Ükr. 3. § (3) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése szerint 36.000 forint + áfa, azaz 45.720 forintban.

[85] A másodfokú perköltség meghatározása során a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvény 69. § (4) bekezdése értelmében, az alperes által felszámított 4 munkaóra alapján, de legalább öt munkaóra figyelembevételével 5 x 7.000 forint = 35.000 forint + áfa, azaz 44.450 forint összeget számolt.

[86] Mindezek alapján 90.170 forint együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest az alperes javára.

[87] Az eljárási illeték összegének meghatározása során az első- és a másodfokú pertárgy értékét vizsgálta az ítéltábla. Az ítélezési gyakorlat alapján járt el, mely szerint az egy személyiségi jogsértésből eredő szankciók alkalmazására vonatkozó kérelmeket egy keresetnek kell tekinteni. A Kúria döntései (Pfv.20016/2021/5., Pfv.20282/2021/5.) értelmében a jogsértés esetén alkalmazható szankciók nem alkotnak tárgyi keresethalmazatot, hanem a kereset önállóan is elbírálnak egyes részeinek minősülnek.

[88] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 40. § (1) bekezdésének ítélezési gyakorlat által kialakított értelmezése szerint, ha a felperes személyiségi jogsértés miatt egy keresetben objektív és szubjektív szankciót együttesen érvényesít, az a perérték meghatározása szempontjából egységes keresetnek minősül és főszabályként az összegszerűen meghatározott szubjektív szankciót (sérelemdíj) kell az illeték alapjaként figyelembe venni. A meg nem határozható perérték csak akkor vehető figyelembe, ha az így számított érték meghaladja a pénzbeli követelést (a Kúria Pfv.20991/2016/4., Pfv.20558/2015/3. számú határozatai).

[89] Az adott ügyben a felperes három jogsértő cselekmény miatt érvényesítette a személyiségi jogsértés objektív és szubjektív szankcióinak alkalmazása iránti igényét.

[90] Az elsőfokú eljárásban a 3×800.000 forint = 2.400.000 forint sérelemdíj iránti igény összege meghaladta az Itv. 39. § (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott mértéket (3×600.000 forint = 1.800.000 forint), ezért a 2.400.000 forint pertárgy érték alapján az ítéltábla az Itv. 42. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében 144.000 forintban határozta meg a felperes által az állam javára fizetendő kereseti illeték összegét.

[91] A másodfokú eljárásban az elsőfokú ítéletnek az alperest 3×500.000 forint = 1.500.000 forint sérelemdíjban marasztaló rendelkezése alapján meghatározott fellebbezett értéket haladta meg az Itv. 39. § (3) bekezdés *c)* pontja szerint számított meg nem határozható pertárgy értéke (3×600.000 forint = 1.800.000 forint). Ezért a másodfokú pertárgy érték meghatározásánál az utóbbi, magasabb összeget kellett figyelembe venni.

[92] A fentiek alapján az ítéltábla az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében határozta meg a felperes által az állam javára fizetendő fellebbezési illeték mértékét, 1.800.000 forint 8%-ában.

[93] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[94] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben a fél az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Stecbauer Anita s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró